

Ι. Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ ΣΚΙΑΔΑΣ

(1932 - 1994)

Ἀριστόξενε,

Εἶναι δυσβάστακτο τὸ σημερινό μου καθήκον νὰ σοῦ ἀπευθύνω τὴν ὑστατή αὐτὴ ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ τὸν τελευταῖο χαιρετισμό,

χαιρετισμὸ ἐκ μέρους τῶν Πρυτανικῶν, Ἀρχῶν, τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου καὶ τῆς Κοσμητείας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς,

τῆς Σχολῆς ποὺ γιὰ πάρα πολλὰ χρόνια μὲ ὅλες σου τίς δυνάμεις διακόνησες πιστὰ καὶ μὲ τὸ ἐπιστημονικὸ καὶ διδακτικὸ σου ἔργο ἐλάμπρυνες,

καὶ νὰ ἐκφράσω τὴν πλημμυρίδα τῶν συναισθημάτων ὁδύνης ποὺ μᾶς κατέκλυσαν ὅλους μας στὸ Πανεπιστήμιο, μὲ τὸν θάνατό σου.

Ξένε,

ἡ ἀπροσδόκητη ἀσθένειά σου, ποὺ τὰ τελευταῖα χρόνια σὲ κράτησε μακριὰ μας, βύθισε σὲ ἄφατη λύπη ὅλους μας στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή,

τοὺς συναδέλφους καθηγητές, παλαιότερους καὶ νεώτερους,

τοὺς φοιτητές, τοὺς χιλιάδες φοιτητές, τοὺς παλαιότερους ποὺ εἶχαν τὴν τύχη νὰ σὲ ἀκούσουν στὰ ἀμφιθέατρα νὰ διδάσχεις καί, μὲ τὸ ἀξεπέραστο διδακτικὸ σου ταλέντο, νὰ σαγηνεύεις,

καὶ τοὺς νεώτερους φοιτητές ποὺ διαβάζουν τὰ συγγράμματά σου καὶ τίς μελέτες σου,

τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, μὲ τοὺς ὁποίους γιὰ χρόνια συνεργάστηκες ὡς Διευθυντὴς Σπουδαστηρίου, ὡς Κοσμητὴρ τῆς Σχολῆς, ὡς Συγκλητικός, ὡς Προπρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου σου ράγισε τίς καρδιὲς ὅλων μας καὶ μᾶς πλημμύρισε ὁδύνη.

Τὸ κενὸ ποὺ ἀφήνεις εἶναι δυσαναπλήρωτο.

Κενὸ στὴν ἐπιστήμη, στὰ ἑλληνικὰ γράμματα, στὴν ἀνθρωπιστικὴ παιδεία.

Κενό στήν οἰκογένειά σου, στήν ἐκλεκτή, συνάδελφο ἐκπαιδευτικό, σύζυγό σου.

Κενό στοὺς χιλιάδες φοιτητὲς καὶ ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς μας, πού πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς βρίσκονται σήμερα ὡς καθηγητὲς φιλόλογοι στήν πρώτη γραμμὴ τῆς μαχόμενης ἐκπαίδευσης, μεταλαμπαδεύοντας στὴ νέα γενιὰ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν ἀνθρωπιστικὴ παιδεία πού ἐσύ, μὲ τὴν ἀπαράμιλλη διδασκαλία σου, τοὺς ἐνέπνευσες.

Κενό σὲ ὅλους ἐμᾶς τοὺς συναδέλφους σου, νεώτερους καὶ παλαιότερους, πού εἴχαμε τὴν τύχη νὰ συνεργαστοῦμε μαζί σου καὶ νὰ πάρουμε ἀπὸ τὴ λάμψη τῆς σκέψης σου, τὸ πύρωμα τῆς καρδιάς σου καὶ τὴ δύναμη τοῦ ψυχισμοῦ σου.

Τὸ κενό πού ἀφήνεις σὲ ὅλους μας εἶναι μεγάλο.

Ὅμως, κενό μνήμης, γιὰ προσωπικότητες διαλάμπασες, ὅπως ἐσύ, δὲν χωράει. Τὸ ὄνομά σου:

ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ ΣΚΙΑΔΑΣ

Καθηγητῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας

θὰ μνημονεύεται ὅσο θὰ λειτουργοῦν Φιλοσοφικὲς Σχολές,
ὅσο θὰ διδάσκονται τὰ ἑλληνικὰ γράμματα,
ὅσο, ὅπου τῆς γῆς, θὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού θὰ μελετοῦν
τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία.

Καλέ μας φίλε, ἐκλεκτὲ συνάδελφε, λαμπρὲ δάσκαλε, θὰ μᾶς λείπεις.

Τὸ στεφάνι αὐτὸ τὸ καταθέτω στὴ σορὸ σου ἐκ μέρους τῶν Πρυτανικῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου, καὶ αὐτὸ τὸ στεφάνι εἶναι ἀπὸ τὴν Κοσμητεία τῆς Σχολῆς μας.